

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 3. Conventus Claredonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

tam, exigèrent, Holsatæ indomiti nec obolum quidem se daturus clamarunt. Sicque pacta imperfecta relicta sunt. Bellum quoque postea recrudit, & intercessit obitus Episcopi, qui eodem anno millesimo centesimo sexagesimo tertio ex hac vita migravit.

§. III.

Conventus Clarendonensis.

Anno sequente millesimo centesimo sexagesimo quarto, mense Januario ex eunte, Rex Angliæ Regnum convocat universum, ut in eo Conventu reciperentur Consuetudines, quod se facturos esse Clerici olim negaverant. Rex instantius exigebat; ut Archiepiscopus Thomas, quod Oxonii sibi promiserat, præstaret, & Consuetudines approbaret, nulla addita conditione, *salvo Ordine nostro.* Sed Archiepiscopus, timens, ne si Regi, quod petebat, concederetur, deinde nullum in usu consuetudinum modum teneret, eo adduci non poterat, ut consentiret. Interim Saresberiensis & Norwicensis Episcopi, qui antiquum Regis metuebant odium, inter lacrymas Archiepiscopum rogabant; Clericorum suorum misereretur, nec se ipsum carceri dari, viros Ecclesiasticos opprimi, ipsos ambos capitis damnari vellet. Sed & Comites duo Archiepiscopum aggrediebantur,

Sæcul. XII.
A. C. 1164.

bantur, dicentes, nisi Regis voluntati acquiesceret, fore, ut ex Regis jussu ad inferendam ei vim compellerentur, quod Regi & sibi perpetuam irrogaret infamiam. Richardus quoque, Templariorum Magister, clarissimi nominis vir, tertio assultu urgebat Thomam; sibi cave-ret, & Ecclesiæ suæ commiseratione tangi se pateretur.

Cumque omnes denique ita plangerent, tanquam in Archiepiscopi verticem vibratos gladios viderent, tandem aliorum consiliis cedens, & precibus fractus, omnium primus se se obstrinxit, quod Consuetudines Regias servare bona fide vellet, nulla adjecta conditione. Junxit juramentum, & hæc se facturum in verbo veritatis spondit. Id ipsum in eadem forma sigillatim universi Pontifices juraverunt.

Illico quidam Proceres, quos hæc Consuetudines præ aliis scire oportebat, earum formulam dictare cœperunt, & plerisque jam conscriptis, videns Archiepiscopus, quod multas alias subjungere vellent, interlocutus dixit; se nec tam diu in Regno extitisse, nec in Archiepiscopatu, ut has Consuetudines plene cognoscere potuisset. Sibique videri tantum negotium differendum esse in crastinum. Placuit sermo omnibus, statimque in sua hospitia se receperunt.

§. IV.